

Н. М. Гаук

Голодний Михайло

ГОЛОДНИЙ Михайло (справж. – Епштейн Михайло Семенович; 11(24). 12. 1903, м. Бахмут, нині Артемівськ Донец. обл. – 20. 01. 1949, Москва) – поет, перекладач. Навч. на робітн. факультеті (1923), у Вищому літ.-худож. інституті (обидва – Москва), Моск. університеті. Від 1915 працював на фабриці. Під час воєн. дій 1918–20 був бійцем загону ВЧК у Катеринославі (нині Дніпропетровськ). Згодом працював у колегії Політпросвіти ЦК комсомолу України. 1920–23 – співроб. катеринослав. і харків. період. видань; під час 2-ї світової війни – кор. центр. і фронт. газет. У 20-і рр. був чл. літ. груп «Молода гвардія», «Перевал» (один із організаторів). Дебютував 1920 у катеринослав. г. «Юный пролетарий». Писав рос. мовою. Гол. теми поезії Г. – пафос комсомолії, неприйняття НЕПу. Автор зб. віршів «Свои» (Х., 1922), «Земное» (1924; 1926), «Дороги» (1925), «Стихи и песни» (1930), «Слово пристрастных» (1934; 1936), «Песни и баллады Отечественной войны» (1942; усі – Москва). Переклав рос. мовою поезії Т. Шевченка «Слава» і «Подражаніє 11 псалму». Укр. поетові присвятив «Песню про Тараса Шевченко» (1939).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Голодний Михайло / Н. М. Гаук // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2006. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-26517>

